

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΜΕ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ

Η έκπληκτική ιστορία του θανάτου της Τζέννυ Μορλάκ, άρχισε με την ανακάλυψη του Ἀλμπέρ, που συγύριζε τις καρεκλές και τα τραπέζια του μπάρ, τα έξημερώματα. Ὁ Ἀλμπέρ, τὸ καλύτερο γκαρσόνι τοῦ ξενοδοχείου «Ρούλ» τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, εἶδε ξαφνικά στο βάθος τοῦ μπάρ μιὰ κομψὴ γυναίκα νὰ κοιμάται μεθυσμένη πάνω στο τραπέζι τῆς. Πλησίασε λοιπὸν γιὰ νὰ τὴν ξυπνήσει καὶ νὰ τὴ βοηθήσει νὰ ανεβῆ στο δωμάτιό τῆς, μὰ μόλις έπιασε τὸ γυμνὸ χέρι τῆς, ἀπιστοχώρησε με φρίκη: ἦταν παγωμένο κι ἄκαμπτο. Ἡ κομψὴ ἔκείνη κυρία ἦταν νεκρὴ. Ὁ Ἀλμπέρ, κάλεσε καὶ τὸν μαυρομπάρμαν Σάμ καὶ με τὴ βοήθειά του ἐτοποθέτησε σὲ μιὰ πολυθρόνα τὸ κρυσπιωμα. Ὁ Σάμ τότε διεπίστωσε ὅτι ἡ νεκρὴ ἦταν μιὰ διάσημη ἄλλοτε ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου ποὺ τὴν ελεγαν Ἰζέννυ Μορλάκ καὶ ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν ὀθόνη, ὕστερ' ἀπὸ ἓνα θορυβώδες ἐρωτικό σκανδαλό, καὶ εἶχε καταντήσει νὰ γίνῃ λαθρέμπορος ναρκωτικῶν, κερδίζοντας ἔτσι κολοσσιαία ποσὰ ἀπὸ τις μεγάλες καὶ ὑποπτες αὐτὲς ἐπιχειρήσεις τῆς...

Διὰ λεπτά μετὰ τὴν τραγικὴ αὐτὴ ανακάλυψη, ὁ ἀστυνόμος Μπρεσσάρ καὶ οἱ βοηθοὶ του ἔβρισκοντοὺσαν κυλάς μέσα στο μπάρ τοῦ «Ρούλ», γιὰ τις πρώτες ἀνακρίσεις. Ὁ μαῦρος Σάμ, ὁ μόνος ποὺ εἶχε προσέξει τὴν Ἰζέννυ Μορλάκ, εὐώσε διάφορες διαφωτιστικὲς πληροφορίες.

Ἡ μυστηριώδης λοιπὸν ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου καὶ λαθρέμπορος εἶχε μπει στο μπάρ λίγη ὥρα πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, ἔχοντας δίπλα τῆς ἓνα γνωστὸ χαρτοπαικτὴ τοῦ καζίνο τοῦ Μόνιε - Κάρλο κι ἄρκετὰ ὑποπτο ὑποκειμενο, τὸν Πῶλ Σωτιέ. Ἐκείνη τὴν ὥρα τὸ μπάρ ἦταν γεμάτο ἀπὸ κόσμο. Ἡ Ἰζέννυ κι ὁ φίλος τῆς κάθησαν σ' ἓνα τραπέζακι τοῦ βάθους καὶ παρήγγειλαν μιὰ μποτιλλία σαμπάνια. Σὲ λίγο, πῆγε καὶ κάθησε στο τραπέζι τους ἓνας χονδρὸς κύριος ποὺ ἔπαιζε μεγάλα ποσὰ στὶς κούρσες καὶ ἔκανε ἓνα σωρὸ ἀπόκρυφες καὶ ὑποπτες ἐπιχειρήσεις. Κατὰ τὴν γνώμη τοῦ μαῦρου Σάμ, ποὺ εἶχε μεγάλη πείρα τοῦ ἀλλοπροσαλλοῦ κόσμου τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, ὁ χονδρὸς αὐτὸς κύριος θὰ ἦταν δίχως ἄλλο λαθρέμπορος ναρκωτικῶν...

Κ' οἱ τρεῖς τους λοιπὸν ἦπιαν ἀφθονὴ σαμπάνια καὶ πέρασαν εὐθυμὰ μερικὲς ὥρες. Τὸ περίεργο ὅμως εἶνε ὅτι στὸν πάγκο τοῦ μπάρ κι ἄκριβῶς στὴν ἄκρη, πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἦταν τὸ τραπέζι τῆς Ἰζέννυ, καθόταν ἓνας χλωμὸς καὶ νευρικός νέος ποὺ κύτταξε κάθε τόσο ἀνήσυχτα τοὺς φίλους τῆς ἠθοποιοῦ καὶ ἔπινε διαρκῶς οὐίσκου μὲ σόδα, σὰν νὰ θασσανιζόταν ἀπὸ κάποια ἔμμονη ἰδέα. Ὁ Σάμ σχημάτισε τὴ γνώμη ὅτι ὁ νέος αὐτὸς ἦταν ἐρωτευμένος με τὴν ὡμορφὴ ἠθοποιὸ καὶ ὅτι ἐξήλεσε μέχρι τρέλλας τὸν Πῶλ Σωτιέ, ποὺ φαινόταν ὅτι ἦταν τρυφερὸς φίλος τῆς.

Κατὰ τις δυὸ ἡ ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἓνας γκροὺμ εἰδοποίησε τὸν Πῶλ Σωτιέ ὅτι τὸν ζητοῦσαν στο τηλέφωνο.

Ἐδῶ, στο σημεῖο αὐτό, ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα ἡ κατάθεσις τοῦ Ἀλμπέρ. Τὸ γκαρσόνι αὐτὸ τοῦ «Ρούλ», περνώντας τυχαίως μπροστὰ ἀπὸ τὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο, ὅπου ἔβρισκόνταν ὁ Πῶλ Σωτιέ, εἶδε τὴν πόρτα μισανοιχτὴ καὶ πλησίασε γιὰ νὰ τὴν κλείσει. Ἐκείνη δὲ ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ἄκουσε τὸν Σωτιέ νὰ λέει στὸν μυστηριώδη συνομιλητὴ του:

— Ἐρχεται ἡ ἀστυνομία; Ἐ, μὰ τότε, πρέπει νὰ τὸ σκάσω...

Ὁ Πῶλ Σωτιέ κατόπιν γύρισε στο τραπέζι του κι ἄρχισε νὰ λου μέρος στὴ συζήτησί τους ἡ Τζέννυ Μορλάκ. Καὶ ἀξαφνὰ, μιλάει κρυφὰ με τὸν χονδρὸ φίλο του, χωρὶς νὰ λαμβάνη διόσηκῶθηκαν καὶ οἱ δυὸ τους, ἀποχαιρέτησαν βιαστικὰ τὴν ὡμορφὴ ἠθοποιὸ καὶ βγήκαν γρήγορα ἀπὸ τὸ μπάρ. Ὁ Ἀλμπέρ ποὺ εἶχε ἀκούσει ἐκεῖνα τὰ παράξενα λόγια τοῦ Σωτιέ στὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο, εἶχε παρακολουθήσει σκανδαλισμένους ὄλες τις

κινήσεις τους. Ἡ Τζέννυ λοιπὸν, ὅταν ἔμεινε μόνη, τὸν κάλεσε καὶ τοῦ παρήγγειλε ἀκόμη μιὰ μποτιλλία σαμπάνια. Φαινόταν ταραγμένη καὶ θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς ἤθελε νὰ μεθύσει, γιὰ νὰ ξεχάσει κάποιον καὶ μὸς...

Συμπλήρωσις τώρα αὐτῆς τῆς καταθέσεως τοῦ Ἀλμπέρ εἶνε ἡ συνέχεια τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ μαῦρου Σάμ. Ὁ χλωμὸς καὶ νευρικός νέος ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει γιὰ λίγο τὴν θέσι του στὸν μπάρ τοῦ μπάρ, ξαναγύρισε ξαφνικά, ἤπιε ἀκόμη ἓνα ποτήρι οὐίσκου μὲ σόδα καὶ θλέποντας ὅτι ἡ Τζέννυ εἶχε γείρει, ὅπως ἦταν μεθυσμένη πάνω στο τραπέζι τῆς, πῆγε κοντὰ τῆς, στάθηκε λίγα λεπτά μπροστὰ στο τραπέζι, κι ἔπειτα τὴν ἐσκούντησε δυὸ - φοεὶς φορὲς γιὰ νὰ τὴν ξυπνήσει. Μὰ ἡ Τζέννυ δὲν κατάλαβε τίποτε. Ἐκείνος τότε, προχώρησε βιαστικὰ καὶ βγήκε ἀπὸ τὸ μπάρ. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ οὔτε ὁ μαῦρος Σάμ, οὔτε ὁ Ἀλμπέρ ἔδωσαν πειὰ καμμιὰ προσοχὴ στη μεθυσμένη ἠθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου.

Ὁ ἀστυνόμος Μπρεσσάρ ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ ὄλες αὐτὲς τις λεπτομέρειες καὶ κατόπιν ζήτησε τὴ γνώμη τοῦ ἱατροδικαστοῦ γιὰ τὸν θάνατο τῆς Τζέννυ. Ἐκείνος τοῦ ἐξήγησε ὅτι σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ποτήρια ποὺ ἔβρισκόντουσαν στο τραπέζι τῆς ἠθοποιοῦ ὑπῆρχαν φανερά ἴχνη ἓνος κεραυνοβόλου δηλητηρίου. Ἀκριβῶς, ἀπὸ τὸ δηλητήριο αὐτὸ εἶχε πεθάνει ἡ ὡμορφὴ Ἰζέννυ. Ἐπίσης ὁ ἱατροδικαστὴς τοῦ ἐξήγησε ὅτι στο δεξιὸ χέρι τῆς ἠθοποιοῦ ἦταν ἓνα μικρὸ μαῦρο σημάδι, ποὺ ἔοειχνε καναρά πὼς ἡ Τζέννυ εἶχε τρυπηθῆ ἐκεῖ πέρα ἀπὸ μιὰ θελόνα...

Τί εἶχε συμβῆ λοιπὸν; Ποιὸς ἦταν ὁ δολοφόνος τῆς ὡμορφῆς ἠθοποιοῦ τοῦ κινηματογράφου;

Ὁ ἀστυνόμος Μπρεσσάρ συνδύασε τὴν ξαφνικὴ φυγὴ τοῦ Πῶλ Σωτιέ με τὸ ἐνοχοποιητικὸ τηλεφώνημά του καὶ κατέληξε στο συμπέρασμα ὅτι αὐτὸς εἶχε δολοφονήσει τὴ φίλη του, ἔχοντας ὡς συνένοχο καὶ μάρτυρα τοῦ ἐγκλήματός του τὸν χονδρὸ κύριο ποὺ ἔπαιζε στὶς κούρσες.

Ποιὸς ὅμως ἦταν ἐκεῖνος ποὺ εἶχε τηλεφωνήσει στὸν Σωτιέ, ὅτι ἐπρόκειτο ἡ ἀστυνομία νὰ κάνῃ μιὰ ἐρευνα στο μπάρ τοῦ «Ρούλ»; Αὐτὸ δὲν ἦταν ἀλήθεια, γιὰτὶ ὁ Μπρεσσάρ δὲν εἶχε λάθει οὔτε εἶχε δεῖ καμμιὰ τέτοια διαταγή. Μήπως λοιπὸν τὸ τηλεφώνημα αὐτὸ ἦταν ψεύτικο; Μήπως κανεὶς ἐχθρὸς τοῦ Πῶλ Σωτιέ τοῦ εἶχε στήσει μιὰ παγίδα; Αὐτὴ ἡ τηλεφωνικὴ συνδιάλεξις ἔπαιζε σπουδαῖο ρόλο στο ἐγκλήμα.

Ὁ Μπρεσσάρ, πρὶν προβῆ στὶς ἐρευνὲς του γιὰ τὴν ανακάλυψη καὶ τὴ σύλληψη τοῦ Πῶλ Σωτιέ, ποὺ τὸν θεωροῦσε ὡς δολοφόνου τῆς ὡμορφῆς Τζέννυ, θέλησε νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ μυστηριώδες αὐτὸ τηλεφώνημα. Ἐμαθε λοιπὸν ἀπὸ τὸν Ἀλμπέρ καὶ ἀπὸ τὸν γκροὺμ ποὺ εἶχε καλέσει τὸν Πῶλ

Σωτιέ στο τηλέφωνο, πὼς ὁ τρυφερὸς φίλος τῆς ἠθοποιοῦ εἶχε μπει στὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο κατὰ τις δυὸ ἡ ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

Αὐτὴ ἡ πληροφορία εἶχε μεγάλη σημασία γιὰ τὸν ἀστυνόμο, γιὰτὶ χάρις σ' αὐτὴν κατάρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ ὅτι ἀπὸ τὴ μιάμιση περίπου ὡς τις δύομιση δὲν ἔλαβε χώρα καμμιὰ τηλεφωνικὴ πρόσκλησις ἀπὸ ἔξω. Συνεπῶς, κάποιος τηλεφώνησε τοῦ Σωτιέ, μέσα ἀπὸ τὸ ξενοδοχείο. Αὐτὸ ὡστόσο ἦταν κάπως δύσκολο νὰ ἐξακριβωθῆ.

Ἡ ἀνακάλυψις ὅμως ὅτι τὸ τηλεφώνημα εἶχε σταλῆ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ξενοδοχείου ἔδινε μιὰ τελείως διαφορετικὴ τροπὴ στὴν ὑπόθεσι. Ἡ ὑπόνοιες τοῦ Μπρεσσάρ τώρα ἄρχισαν νὰ στρέφονται πρὸς τὸ μυστηριώδες αὐτὸ ἄτομο ποὺ εἶχε ἐξαναγκάσει τὸν Πῶλ Σωτιέ νὰ τὸ «σκάσῃ» ἀπὸ τὸ μπάρ. Αὐτὸ ἦταν μιὰ φανερὴ ἐνδειξις ὅτι με τὸν τρόπο αὐτὸν ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς παρουσίας του καθὼς καὶ τῆς παρουσίας τοῦ χοντροῦ

(Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

Ἦταν μιὰ διάσημη ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου

ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΜΕ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 9)

φίλου του. Μά για ποιόν λόγο τώρα ;

Ο ιατροοικαστής, που έξεταζε από ώρα το πτώμα της ήθοποιου, έωσε τη λυσι του αινίγματος. Η ώραία Ιζέννυ είχε σπληνηριασθή με μια καρφίτσα, μ' αυτήν ακριβώς που είχε αφήσει το μαυρο σημαδάκι στο χέρι της Ιζέννυ. Μά τότε τι ήθελε το σπληνητήριο μέσα στο ποτήρι; Ο ιατροοικαστής είχε τη γνώμη ότι επρόκειτο περι σκηνοθεσίας!...

Ο Μπρεσσάρ άρχισε έτσι να βλέπει πιο καθαρά αυτήν τη ζοφερή υπόθεση. Η σκηνοθεσία του ποτηριού με το δηλητήριο εδύναμινε πως κάποιος που είχε δολοφονήσει τη Ιζέννυ βεβαίως να ενοχοποιήσει τον Πάωλ Σωτιέ και τον χοντρό φίλο του που έπιαν μαζί της. Ο Σωτιέ λοιπόν δεν ήταν ο δολοφόνος. Μά ποιος ήταν άρα γε; Ο Μπρεσσάρ δεν εοίστασε να υποψιασθή τον χλωμό και νευρικό νέο που είχε πλησιάσει τελευταίος την Ιζέννυ, την είχε «σκοντήσει» για να την ζυπνήσει από το μεθύσι και ύστερα είχε φύγει μόνος του. Αυτός δίχως άλλο ήταν ο δολοφόνος και αυτός θα είχε στήσει την γνωστή παγίδα με το τηλεφώνημα, για ν' απομακρύνει τους φίλους της ήθοποιου...

Ο μαυρος μπάρμαν έδωσε μια λεπτομερή περιγραφή των χαρακτηριστικών αυτού του νέου. Ο Μπρεσσάρ τότε κατέφυγε στα αρχεία της αστυνομίας κι' ανάμεσα στις φωτογραφίες των γνωστών λαθρεμπόρων των ναρκωτικών βρήκε μια, που είχε τα ίδια χαρακτηριστικά του χλωμού και νευρικού νέου του «Ρούλ». Ο λαθρεμπόρος αυτός ήταν ο Ζάν Περνώ, ένας «άσος» του υποκόσμου της Μονμάρτρης.

Από εδώ και πέρα, όλα τ' άλλα ήταν δουλειά του ασυρμάτου και των λαγωνικών της Ασφαλείας. Κι' αλήθεια, ύστερ' από ουδ' ημέρες, ο Ζάν Περνώ συνελήφθη στο αεροδρόμιο του Μπουρζέ τη στιγμή ακριβώς που έτοιμαζόταν να πάρη το αεροπλάνο για την Αγγλία.

Ο λαθρέμπωρος λοιπόν συνελήφθη άμέσως και ύστερ' από μια διεξονυχιστική ανάκριση, αναγκάστηκε να όμολογήσει ότι αυτός είχε δολοφονήσει τη Ιζέννυ Μορλάκ, για να την εκοικηθή. Η ώραία ήθοποιός τον είχε εγκαταλείψει τον τελευταίο καιρό για να κάνει λαθρεμπορικές επιχειρήσεις ναρκωτικών με τον Πάωλ Σωτιέ και τον χοντρό φίλο του. Επίσης, δολοφονώντας την Ιζέννυ, έφριξε κρυφά μερικές σταγόνες δηλητηρίου μέσα στο ποτήρι της, για να ενοχοποιήσει ως δολοφόνο τον Σωτιέ, τον άσπινδο έχθρό του.

Όλα λοιπόν τα είχε υπολογίσει μ' αξιοθαύμαστο τρόπο, εκτός από τη σατανική έξυπνάδα του αστυνόμου Μπρεσσάρ.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΛΦΡΕΔΟ ΜΥΣΣΕ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 11)

να, δεν έχεις παρά να μου το πής...

"Αν πάλι δεν θέλεις, πρέπει κι' αυτό να μου το πής καθαρά. "Ας λήξη πειά αυτή ή κωμωδία... Συμβουλέψου την καρδιά σου, την ψυχή σου, το λογικό σου...

Και κύτταξε πάντα τη ζωή σου, το δρόμο που πήρες και τραβάς.

Σκέψου μόνο ένα πράγμα, που στο έχω ξαναπή και που γι' αυτό έχω κάνει τόσους όρκους... Η ζωή μου σου ανήκει ολόυτελα, ανεπιρέσσια. Είμαι δική σου ως τον θάνατο, 'Αλφρέδε... Κατάλαβέ το καλά αυτό και αποφάσισε...

'Αποφάσισε, μικρέ μου άγγελε και δώσε κάποια λύσις' αυτό το μαρτύριό μας, γιατί άλλωιως ο θάνατος της αγάπης μας είνε μοιραίος.

Στο γράμμα σου που περιμένω, εξήγησέ τά μου όλα... όλα...

"Αν πάλι θέλης να μιλήσουμε, προφορικώς ειδοποίησέ με να έλθω...

Μήπως προτιμάς να με ιδής εκεί στο γνωστό μας μέρος, άπόψε στάς 10 το βράδυ ;

Χ α ι ρ ε.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΤΡΕΛΛΟΣΙ...

(Συνέχεια εκ της σελίδος 24)

λους της, διασκεδάζοντας έτσι ως το πρωί. Αυτή ή ζωή μ' έκανε να υποφέρω, μά δεν ήθελα να της κάνω καμιά παρατήρησι, για να μη θεωρηθώ ως δύστροπος σύζυγος. Μπορεί ωστόσο να ήταν λάθος μου, γιατί ύστερ' από λίγον καιρό άντελήφθη μόνος μου ότι με έξεθετε. Η 'Ιρέν με άπατούσε με τον πιο σκληρό και τον πιο αδιάφορο τρόπο. Ζήτησα λοιπόν διαζύγιο, το έκέρδισα και κλείσθηκα πάλι στη μοναξιά μου. Αυτές όμως ή συνεχείς απογοητεύσεις, μ' έκαναν νευρικό κ' ιδιότροπο κι' έτσι άρχισα να δίνω την έντύπωσι πως έκανα τρέλλες. Κι' όμως αυτές ή τρέλλες μου δεν ήταν τίποτε άλλο παράζαφνικά ξεσπάσματα του έγωισμού μου που είχε πληγωθή βαθειά και ζητούσε μια παρηγοριά και μια ίκανοποίησι. Τρελλός; Μά βέβαια, ένας άπογοητευμένος, ένας τραγικός άνθρωπος, δίδει την έντύπωσ.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

(Συνέχεια στη σελίδα 41)

ριο, μόλις όσφρανη τη μρωδιά του αιματος. 'Από την 'Ιουδήθ ως την 'Ιωάννα ντ' Αρκ, υπάρχει μια άτελείωτη σειρά ήρωικών γυναικών που αφήνουν καταλληκτους τους άνδρες.

Μά κι' ο πολέμος με τις 'Αμαζόνες, που αναφέρει ή ιστορία δεν είνε ένα ακόμη παράδειγμα της γυναικείας άντοχής στις πιο σκληρές δοκιμασίες της ζωής; Όπως ξέρετε, ή 'Αμαζόνες με την βασίλισσα τους άποτραυήχτηκαν πολεμώντας διαρκώς με τους άνδρες στα βουνά του Καυκάσου, άπ' όπου κατάγεται ολόκληρη ή λευκή φυλή μας, κι' από εκεί έσκακούλούθησαν ν' άγωνίζονται άπελπισμένα κατά των άνδρών.

Είνε όμως περιττό να καταφεύγει κανείς σε τόσο μακρινά παραδείγματα. Έχουμε άλλα πιο πρόσφατα και πιο έκπληκτικά, που επιβεβαιώνουν τους παραπάνω ισχυρισμούς των έπιστημόνων. Κατά τον ρωσοπολωνικό πόλεμο, τόσο στη Ρωσία, όσο και στην Πολωνία και κυρίως μάλιστα σ' αυτήν την τελευταία χώρα, οργανώθηκαν λόχοι γυναικών που πολέμησαν μ' έναν εκτήκτικο ήρωισμό, που ξεπερνούσε πολλές φορές την τόλμη και το θάρρος των άνδρών. Ο 'Αγγλος φυσιολόγος Ρούθλαν αναφέρει σ' ένα άρθρο του ότι έγνώρισε δυο Πολωνίδες λοχαγούς που είχαν ένα σωρό τραύματα: ή πρώτη δεκαενέα και ή δεύτερη δώδεκα! Επίσης και μια συνταγματάρχισα του τσαρκού στρατού είχε δεκαπεντε ολόκληρα τραύματα! Στην Κίνα, και ειδικώς στη ημοκρατία της Καντών, τα γυναικεία συντάγματα είχαν παραπάνω από οχτώ χιλιάδες Κινέζες: Επίσης εκατόν δεκατέσσερες γυναικες ανήκαν στην αεροπορία κι' από αυτές, ή πιο αξιοθαύμαστη είνε ή δεσποινίς Μουί, ή Κινέζα μίς 'Ερχαρτ της Καντών.

Με και στην Νικαράγουα, κατά τον τελευταίο εμφύλιο πόλεμο, σχηματίσθησαν λόχοι γυναικών που είχαν ως άρχηγό τους την στρατηγίνα Λουζιάννα Όλιβαρές, την ώραίότερη γυναίκα της Νικαράγουας.

Τί θα συμψη στομέλλον; Σε τί συμπέρασμα κατέληξε ή παραπάνω έρευνα των διασημοτέρων φυσιολόγων της έπυχής μας; Στο έξης: οι κύκλοι της ιστορίας του ανθρώπινου γένους επαναλαμβάνονται και θα επαναλαμβάνονται επ' άπειρον. Η γυναίκες λοιπόν δεν θ' άργήσουν πάλι να καταλάβουν την θέση τους στην πρώτη γραμμή της κοινωνικής ζωής, όπως άλλοτε κατά την πρωτόγονη και προϊστορική έποχή του κόσμου.

ΟΙ ΤΡΑΓΙΚΟΙ ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥΛΙΟΥΣ ΚΡΑΟΥΣΤ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 20)

τες. "Εβλεπε διαρκώς όλους τους έγκληματίες που είχε άποκεφαλίσει κι' επανελάμβανε με τρόμο τα τελευταία λόγια τους.

Μια νύχτα, που είχα πάει κρυφά στο σπίτι του, τον άκουσα να λέη, μέσα στον ύπνο του :

— 'Εσύ είσαι Κάρλ Μπουττλερ ; ('Ο Μπουττλερ ήταν ένας άπό τους πιο άπαισίους δολοφόνους της Γερμανίας. 'Ο Γιούλιους Κράουτς του είχε κόψει το κεφάλι, έδω και λίγο καιρό.) Γιατί λοιπόν δεν μιλάς ; 'Εσύ είσαι Κάρλ ; Μήπως σ' έκανα να πονέσης; Γιατί άποτραβιέσαι; 'Ελα να σφίξουμε το χέρι.. 'Ελα να πιούμε στην υγεία των δικαστών σου !...

'Ο δήμιος του Βερολίνου είχε άρχισει να τρελλαίνεται. Κατά την τελευταία του εκτέλεσι, πριν άποκεφαλίσει τον «πελάτη» του τον είχε άγκαλιάσει και τον είχε φιλήσει πολλές φορές στο πρόσωπο. Η άρχές λοιπόν άρχισαν ν' άνησυχούν και δεν άργησαν να τον άντικαταστήσουν με τον πρώτο από τους βοηθούς του.

'Ο Γιούλιους Κράουτς τότε κλείσθηκε στο σπίτι του και δεν ήθελε να δεχθή κανένα, ούτε κι' αυτούς τους πρώην βοηθούς του. Νόμιζε πως τον καλούσαν εκείνοι που τους είχε κόψει το κεφάλι με τον πέλεκυ του. Κι' έτσι, ύστερ' από τρεις ήμέρες, ή κόρη του ή Μίνα, που είχε πάει να τον έπισκεφθή, τον βρήκε νεκρό στη μέση της κάμαράς του. 'Ο Γιούλιους Κράουτς είχε κόψει το λαιμό του μ' ένα μαχαίρι. Δίπλα του βρισκόταν ο μοιραίος πέλεκυς του. Σ' αυτόν άπάνω ο δήμιος του Βερολίνου είχε γράψει τελευταίο τ' όνομά του!...

Αυτό το τέλος είχε ο Γιούλιους Κράουτς που δεν μπόρεσε ποτέ να νοιώση τη στοργή και την αγάπη των ανθρώπων.»

τρελλού!

Αυτό άκούω τώρα διαρκώς κι' από τη δεύτερη γυναίκα μου. Μά δεν είμαι τρελλός! 'Υποφέρω μόνο, περισσότερο άπό κάθε άλλο άνθρωπο, γιατί όλες άνεξαιρέτως ή γυναικες μου φέρθηκαν με τον πιο σκληρό και τον πιο άπάνθρωπο τρόπο. "Αν δεν μ' αγαπούσαν, δεν έπρεπε να με γελάσουν, να με άπατήσουν, να με ταπεινώσουν. Κι' ωστόσο, αυτό συνέβη και με τον Γκάρετ, όπως και με τον Μάξ Λίντερ. Αυτοί δεν μπόρεσαν ως το τέλος να υποφέρουν μια τέτοια μαρτυρική ζωή κι' αυτοκτόνησαν. Μήπως με περιμένει κι' έμένα ή ίδια τύχη; Μπορεί... Μά αν αυτοκτονήσω καμιά ήμέρα, δεν θέλω να πη κανείς πως ήμουν ένας τρελλός. Είμαι ένας δυστυχής άνθρωπος με μια ματωμένη καρδιά...

ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ